

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. IV. Illationes Mercori depelluntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](#)

suadere, quod faciendo peccat: sed Advocatus, patrocinans causā minus probabili suadet Judicii, ut pro illa causa decidat, quod sine peccato in nostra sententia non potest: ergo Nam nego minorem: quia Advocatus non inducit Judicem ad sententiam pro sua parte ut minus probabili ferendam, sed tantum proponit momenta cause, & rationes expendendas. Limitat praedicta Terrillus, nisi aliqua opinio sit certò minus probabilis, & Judices semper contra illam judicent: tunc enim Canisidius advocando pro sententia minus probabili deciperet clientem, eumque ad expensas frustatorias incitaret. Sed in tali casu videatur opinio jam non certò probabilis, sicque variatur status questionis.

§. IV.

Illustrationes Mercurii depelluntur.

17. Ex hac tenus dictis recte viderur sibi inferre Mercurius p. 2. a. 14. & seq. contra nostram sententiam de licita sequela opinionis minus tutæ, minusque probabilis, primo. Sacerdos peccat contra charitatem, si in administratione Sacramenti non operatur juxta opinionem tutiorum & probabiliorum favecentem eorum validitati; ergo similiter peccabit contra charitatem Confessorius, si penitentem consulat, vel alius quicunque amplectens minus probabilem in materia morali, quia similiter vel exponit, vel exponitur periculo magni damni spiritualis, nimurum operandi eronee.

Secundò. Medicus tenetur adhibere pharmaca tutiora, & certiora: ergo etiam Confessorius tanquam Medicus animarum in regulandis penitentium conscientiis tenetur sequi sententiam tuiorem, ne similiter penitentem conjiciat in periculum aberrandi à via virtutis, quod est magnum malum spirituale, ideoque est actus misericordia, & clemensyra spiritualis, docere ignorantes.

Tertiò. Judex in sententiis ferendis tenetur sequi probabilem: sed quisque est judex sua conscientia, an actus, qui occurrit, sit licitus: ergo quisque in ferendo iudicio practico, an actus hic & nunc sit licitus, tenetur sequi probabilem reliktā minus probabili.

18. Verum ad omnes istas paritates, præsternim primam & secundam satisfact ex dictis, quod minister Sacramenti non sequens tutiora vel certa faveantia validitatib Sacramenti exponit Sacramentum periculo realis nullitatis, proximum periculo re-

lis damni; quemadmodum & Medicus dubius applicans medicamenta, & Judex ferens sententiam pro minus probabili, ideoque utriusque hic & nunc obstat lex certa tum Religionis, tum charitatis, tum iustitiae. Atqui homo in controversia honestatis moralis amplectens opinionem certam, quanquam per directa motiva minus probabilem, nec se, nec aliud conjicit in periculum gravissimi, nam incertus error materialis & invincibilis non est grave damnum [ut fingunt adversari]. cum certa veritas haberi non potest; neque aliquam legem naturalem evitandi qualcumque materiales legis transgressiones Adversarii hactenus ostenderunt.

Tertiam paritatem de iudice, quam specialiter urget Mercurius, in primis retroquo in auctoritate nam iudex publicus tenerat ferre sententiam in favore rei possidentis, cum probationes sunt obscuræ: ergo similiter conscientia debet in favorem libertatis ferre sententiam, cum incerta & obscura est legis obligatio. Deinde opinio speculativa & ex motivis directis minus probabilis, sit tamen practice probabilior iudicis motivis indirectis & reflexis: ergo cum iudex debet iudicare secundum opinionem magis probabilem, poterit, immo juxta principia Mercurii tenet in conscientia benigniore sententiam ex motivis directis minus probabilem amplecti.

Disparitas igitur est, quod iudicium forentur institutum ad lites terminandas, partibus suis tribuendo, prout merita causa & inclinatio iustitiae requiri. Unde cum aquitas inclinet in partem probabilem, iudex officii sui, & iustitiae certæ obligationi adverteratur, si pro parte minus probabili fert sententiam: neque potest illa sententia & iudicium aliquam moralis honestatis probabilitatem, nedum certitudinem adimpliri. At iudicium internum conscientia est divinitus institutum ad regulandam voluntatem, ne in suis operationibus à Divina lege deflectat, ipsi mandando, quid hic & nunc licite vel illicite operetur. Cum ergo adhuc principia certa, vel saltem probabileora, quod practice licet sequi opinionem, quæ speculativa per directa motiva minus probabilis appetit, nec aliquod prejudicium tertii immineat, exinde certum & prudens conscientia iudicium formari potest. Hic finio, atque hactenus dicta & disputata. Ecclesiæ iudicio submittit, DEI ter Opt. Max. gloria, Deipat. ac D. Thome Aquinatis honori conserto.

TRA.